

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

סד.

עין משפט נר מצוה

קח א מיי פמ"ו מהל' ארשות הלכה ז קמג עשין מט טוש"ע אה"ע סימן קנד סעיף י' קכ"ב ב ג מ"י ט"ש הלכה יא יב די טוש"ע שם סעיף יא יב י' :

לענין רש"י

פ"ל"א. י"ג.
פ"ד"ק"א (כהג"ה הב"ה).
קלשון.

הוספות ישנים

א וא"ל (ו' מ"א) ח' מקשה (הס) לבי תחליפא לתיבי ממך כתיבא דמי נשא אשה ושהה עמה וכו' יוציא וימן כתובה וכל יוציא ר"ל כופין. לבי דודאי יוציא לא משמע טיפין אס לא נשאתה מפרש בהדיא (וגראה דאין כופין) אלא דברי שמתנהג עם האשה שלא כדון. אלא הכא אלו מתנהג שלא כדון דעממא דברי שמתנהג עם האשה דאמרין יוציא היינו משום דנכריה איתו משום שאינו רשאי לבעול מפניה ורביה וגם נישא דהתם פלגי אז ר"ל כופין אז לאו. ט' דודאי הכא לא דיעין דיוצא ר"ל יוציא כופין בשום מקום אס איתו מפרש בהדיא וגרסי' איתו מפרש כופין דעממא וניחא הכל וכן משמע בירושלמי גבי נט המעשה מתן טיפין כו' ע"י בתוס' מנ"י: ב' מה עמך ז מהפך את המהוה. פ"ה עמר פ"ל. ולא נהירא (ז' דלמ"י) שמהפכת הדין מעל המהוה וא"כ הדין מפקח ונתת היינו פוליא:

ח' נראה דל"ל ועוד קשה דמאי מקשה התם לבי תחליפא ממתי' לתיבי ממך כתיבא אמתי' דמי נשא דיוצא וימן כתובה וכו'. ט' אולי ל"ל הכי דהכא לא דיעין אז ר"ל כופין ופלגי פלגי וכו'. ג' אולי ל"ל ולא נהירא דלמתי' כפטיס (י"ד) דעמך מהפך את המהוה ונזכר וכו' וא"כ היינו פוליא.

תוס' חד מקבאי

והא דתיבי שמא (לא) וכה להבנות ממנה. מקשי' עלה בגמ' ודילמא איתו היא דלא זכיא כלומר לא ימן לה כתובה ומשני איתו כיון דלא מפקדה אפריה ורביה לא מענישא. משמע דל"י ויחזין בן ברוקא דאמר מפקדה לית לה כתובה ובשלהי פירקין גרסינן עובדא הוה קמיה ר"י בבנישואה דקסתי' ואמר יוציא וימן כתובה ואי ס"ד דלא מפקדה אית כתובה מאי עבדיהא אלא קשיא הך. י"ל ולפרש דההיא דהבעל היה עקור חליה בדידיה ולא בדידיה ואי מפקדה יש לה כתובה אבל האין הבעל עקור דאיכא למיתלא בדידיה ובדידיה אמר' אוקי ממונא בחוקת מריה ואיהו היא דלא זכאי ואין לה כתובה אי הוה מפקדה ואי לא מפקדה לא מענישא פירש בהגהת ספריו דהא דמקשינן הכא ודילמא איתו היא דלא זכאי לישנא

יוציא וימן כתובה. בסוף המדיר (כתובות עו.) וס' איכא פלוגתא דאמוראי כשנשא אשה ושהה עמה עשר שנים אס כופין אותה להוציא אס לאו וקשה דלמ"ד אין כופין תקשי ליה מהכא דקמתי יוציא ולשון יוציא משמע דכפיה דמשמע התם דלמיר רב האומר איני זן ואיני מפרנס יוציא וימן כתובה ופריך עליה שמואל עד שכופין אותו להוציא יכפוה לזון א' ונראה דלא משמע יוציא י' לכפיה אלא היכא שעושה לאשה שלא כדון אלא הכא שאינו אלא משום דאינו רשאי לבעול מפניה ורביה לא משמע לשון כפיה וכל הנהו דהמדיר (ג"ט) דתנן דהו יוציא וימן כתובה דכפיה קאמר כיון שמתנהג עמה שלא כדון ולעיל בהלכות (דף נט.) נמי אמרי' כשאין רוזה לא לייבס ולא לתלוך דחוזינן אלא גדול למיכפיה לפי שמתנהג עמה שלא כדון שאינו רוזה לא לנכוס ולא לפטור ונראה דכופין אותו המדיר (כתובות עו.) וס' דדבריהם לא יוסר עבד ומימה דכי פריך בהמדיר למאן דלמיר כופין כשאשה ושהה עמה עשר שנים דלמתי' כהדי אלו שכופין אותו להוציא תקשי ליה נמי מכל הנהו דתנן בהמדיר (ג"ט) (ס' דודאי וההיא דנערה שנתפתה (ס' מ"ח). דהאומר אי אפשי אלא אני צנבדי והיא צנבדה יוציא וימן כתובה וההוא דסוף פירקין (לקמן דף סה.) דלמיר ר' אמי הנושא אשה על אשתו יוציא וימן כתובה וי"ל דלא קמתי הך דלמתי' כפיה לדידה על ידי פשיעת בעל אלא הנהו דלמתי' ממילא כגון מוכה שחין ובעל פוליוס והא דקמתי מנרץ ומוקטן וצורפי' אע"פ שנעשו אחר שנשאו הנהו אינן מתכוונים להקטין ולנער את האשה ומיהו קשיא דלמתי' צאה מחמת טענה דלמיר בסוף פירקין (ס' ט) דלפני דמתי' אומרו להוציא אע"פ שאין פושע דמתי' יכול לעשות שהוא עקור ונראה לפרש דקמתי סיפא זין שהיו עד שלא נישאו זין משנישאו כזכור' אמר ר' מאיר יכולה היא שתאמר סבורה הייתי לקבל כו' והכא לא שייך למימתי צה סבורה הייתי שאני יכולה לקבל ורובן ימיתר' צהיא שניא וצירושלמי משמע דאין כופין צהנהו דתנן בהמדיר (כתובות עו.) ור"ח הביאו ציליה אע"פ (ס' סג.) וזה לשוני בירושלמי דסוף אלמנה יכולה לשנוי ופוסל לכהונה ואמר שמואל אין מעשים אלא לפסולות (אמר שמואל) והתנין המדיר אשתו מלהנות כו' ומשני שמענו שמואל שמענו שכופין בתמיה ש"מ דאין כופין אלא היכא דקמתי כופין אכל היכא דלמיר רבנן יוציא ולא פירשו כופין אומרים לו חייבון רבנן להוציא ואס לא הוציא מותר לקרותו עברייה אכל לכפותו בשוטים לא וגר"ח כדברי האומר איני זן ואיני מפרנס כופין אותו להוציא וימן כתובה וההוא דהוא"ל (בעל נט.) דחוזרים אכל גדול למכפיה היינו טעמא דכופין לפי שמוענה מכל ענייני אישות זין תשמיש זין מוונות אכל משום תשמיש המטה לחודיה או משום מוונות לחודיהו אין כופין ומההוא עובדא דצי נשיאה ציקסרי דסוף פירקין (לקמן סה.) דקאמר רבי יוחנן יוציא וימן כתובה דמשמע התם דכופין ליה אין ראי' דכופין כל היכא דקאמר יוציא דהתם לאו מימירא היא אלא כשצד מעשה לפניו זיה להס שיוציא משמע שאמר להס לכפותו וכל היכא דלא קאמר כהדיא כופין אין כופין שלא יהא גט מעושה צישראל שלא כדון ופסול: **יוציא וימן כתובה.** נראה דככל הנהו דתנן (כתובות עו.) שכופין אותו להוציא שנותן כתובה אע"פ שמגרש בעל כרחו מדפריך התם דלמתי' כהדיהו הך דשהה י' שנים וקאמר הכא דלמתי' לה כתובה ומשמע נמי התם (ס' דהוה תני כהדיהו אלמנה לכ"ג גרושה וחלוה לכהן הדיוט אי לאו משום דאורייתא לא קמתי והנהו אית להו כתובה כדלמיר ציט מותרות (לקמן פה.) וצאה מחמת טענה אמרינן לקמן (ס' ט) דיש לה כתובה אע"פ שכופין אותו לגרש ורבינו גרשום כתב דכתובה דמוכת שחין אין לה כתובה ודקדק מדקמתי גבי צורפי' שנשא אשה ורביה יכולה שתאמר כסבורה הייתי לקבל ועכשו איני יכולה לקבל ואס היו כופין ליתן כתובה אס כן כל שעה מעשים ומנשא ותאמר כן כדי לגבות כתובה לאלתר וי"ל דשמא אותה אין לה כתובה כיון שיכולה להערים אכל אחריני יש להס כתובה וצדיה תני בתוספתא יוציא וימן כתובה: **אע"פ שאין ראי' לדבר.** ראי' גמורה אינה דמשא אין ללמוד שיהא זוקוק לגרש אשתו אפילו אס אי אפשר בלא גירושין ואדרבה ראו' ללמוד מכאן דלפ"י א"ל צעלמא הנושא אשה על אשתו יוציא וימן כתובה היכא דשהה עמה י' שנים שרי להכניס נרתה כמו שמצינו בצ"הרס אולי ירחמו מן השמים ויזכה עדיין ליבנות ממנה כמו שלצסוף וזה אברהם משרה: **ול"ר"ה מייצחק.** ואס תאמר יצחק נמי לא שהה יומר מיי' לפי מה שפ"י שלא היתה רצקה אלא צת ג' כשנשאה ועד שהיתה צת י"צ לא היתה ראויה להוליד ויש לומר דמדמירס חלוקין כדפרישי' לעילט ועוד דמוכה צפרק זן סורר ומורה (סנהדרין טט.) שדורות הראשונים היו ראוין להוליד הרבה קודם הזמן הזה: **אי הבי אברהם נמי עקור היה.** כדלמיר לקמן אברהם ושרה טומטמים היו ואע"פ שמסתמא כצר נקרע כשנשא שרה הכא אליצא דרבי יהודה פריך דלמירין צהערל (לקמן פה.) טומטוס שנקרע אין מוליד ועוד דלפ"י לרבנן נמי דפלגי עליה לא שכימי שיוליד: ימי

בתנ"י אינו רשאי לבעול. אלא או יגרשנה או ישא אחרת עמה: **מוסרס לינשא לאחר.** ולא אמרינן עקרה היא דשמא הראשון לא וכה ליבנות ממנה: **גב' מקץ עשר שנים.** צה על הגר והאי דלא נסיב לה כהנך שני קמאי עד שלא צה לארץ כנען שהיו שנים מרובות צפדן ארס ללמדך שאין ישיבת חוזה לארץ עולה לו דלמא משום עון חוזה לארץ הס עקורים: **לפיכך.** הואיל וקא חזינן שאין ישיבת חוזה לארץ מן המנין דמלינן ככל דצר המונען מן ההריון חלה הוא או חלמה היא כו': **ולינף מייצחק.** ששהה עשרים שנה ולא נשא אחרת: **עקור היה.** ויודע שמממת עצמו הוא ולקמן נפקא לן דעקור היה: **אברהם נמי עקור היה.** כדלמירין לקמן והכי ילפת מיניה: **ההוא מינעני ליה כו'.** כלומר יצחק עקור היה משום הכי לא נסיב אחריתי וקרא דלמך זן ששים שנה לא ימירא הוא דמימא להכי כתביה רחמנא למיגמר מיניה שהיית עשרים שנה דההוא מינעני ליה כו' אכל מקץ עשר שנים דאברהם אע"ג דעקור היה ילפינן מיניה דאי לאו לדרשא למאי הלכמא קאשמעינן קרא מקץ עשר שנים: **לייחס כהן.** לידע שנותיו של יעקב זן כמה שנים היה כשהלך לביית עבר וכשמעמ על הצאר וצטלה: **גמרא דמגילה (דף ט"ז).** מפרש לה והאי קרא דלמך זן ששים שנה מימתי ליה התם דילפינן מיניה הגדול תלמוד תורה מיכוד אכל שכל אומן שנים שהיה עשיר צבית עבר לא נענש עליהס: **ויעטר להס מינעני ליה.** צעלמא אי אחרת תפלת יצחק על אשתו היתה היינו דכתיב ויעטר לו כמו שהיה מתפלל עליה ותמר רצקה אשתו אלא אי אחרת על עממו היה מתפלל ולנוכח אשתו משמע עשירהס היו לוועקים זה מול זה ויעטר להס מינעני ליה: **לפי שאינו דומה.** תפלתו שהיה צדיק זן צדיק לתפלתה שהיתה צדקה צת רשע לפיכך תלה צו הכתוב: **עפר.** פ"ל"א (ה) צלע"ו: **חוצבתס**
שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים כעתר מזה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקב"ה ממדת רגונות למדת רחמנות אמר רבי אמי אברהם ושרה טומטמין היו שנאמר ה' הבישו אל צור חוצבתס
חוצבתס
ההוא מינעני ליה כו'. כלומר יצחק עקור היה משום הכי לא נסיב אחריתי וקרא דלמך זן ששים שנה לא ימירא הוא דמימא להכי כתביה רחמנא למיגמר מיניה שהיית עשרים שנה דההוא מינעני ליה כו' אכל מקץ עשר שנים דאברהם אע"ג דעקור היה ילפינן מיניה דאי לאו לדרשא למאי הלכמא קאשמעינן קרא מקץ עשר שנים: **לייחס כהן.** לידע שנותיו של יעקב זן כמה שנים היה כשהלך לביית עבר וכשמעמ על הצאר וצטלה: **גמרא דמגילה (דף ט"ז).** מפרש לה והאי קרא דלמך זן ששים שנה מימתי ליה התם דילפינן מיניה הגדול תלמוד תורה מיכוד אכל שכל אומן שנים שהיה עשיר צבית עבר לא נענש עליהס: **ויעטר להס מינעני ליה.** צעלמא אי אחרת תפלת יצחק על אשתו היתה היינו דכתיב ויעטר לו כמו שהיה מתפלל עליה ותמר רצקה אשתו אלא אי אחרת על עממו היה מתפלל ולנוכח אשתו משמע עשירהס היו לוועקים זה מול זה ויעטר להס מינעני ליה: **לפי שאינו דומה.** תפלתו שהיה צדיק זן צדיק לתפלתה שהיתה צדקה צת רשע לפיכך תלה צו הכתוב: **עפר.** פ"ל"א (ה) צלע"ו: **חוצבתס**
שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים כעתר מזה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקב"ה ממדת רגונות למדת רחמנות אמר רבי אמי אברהם ושרה טומטמין היו שנאמר ה' הבישו אל צור חוצבתס
חוצבתס
ההוא מינעני ליה כו'. כלומר יצחק עקור היה משום הכי לא נסיב אחריתי וקרא דלמך זן ששים שנה לא ימירא הוא דמימא להכי כתביה רחמנא למיגמר מיניה שהיית עשרים שנה דההוא מינעני ליה כו' אכל מקץ עשר שנים דאברהם אע"ג דעקור היה ילפינן מיניה דאי לאו לדרשא למאי הלכמא קאשמעינן קרא מקץ עשר שנים: **לייחס כהן.** לידע שנותיו של יעקב זן כמה שנים היה כשהלך לביית עבר וכשמעמ על הצאר וצטלה: **גמרא דמגילה (דף ט"ז).** מפרש לה והאי קרא דלמך זן ששים שנה מימתי ליה התם דילפינן מיניה הגדול תלמוד תורה מיכוד אכל שכל אומן שנים שהיה עשיר צבית עבר לא נענש עליהס: **ויעטר להס מינעני ליה.** צעלמא אי אחרת תפלת יצחק על אשתו היתה היינו דכתיב ויעטר לו כמו שהיה מתפלל עליה ותמר רצקה אשתו אלא אי אחרת על עממו היה מתפלל ולנוכח אשתו משמע עשירהס היו לוועקים זה מול זה ויעטר להס מינעני ליה: **לפי שאינו דומה.** תפלתו שהיה צדיק זן צדיק לתפלתה שהיתה צדקה צת רשע לפיכך תלה צו הכתוב: **עפר.** פ"ל"א (ה) צלע"ו: **חוצבתס**
שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים כעתר מזה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקב"ה ממדת רגונות למדת רחמנות אמר רבי אמי אברהם ושרה טומטמין היו שנאמר ה' הבישו אל צור חוצבתס
חוצבתס
ההוא מינעני ליה כו'. כלומר יצחק עקור היה משום הכי לא נסיב אחריתי וקרא דלמך זן ששים שנה לא ימירא הוא דמימא להכי כתביה רחמנא למיגמר מיניה שהיית עשרים שנה דההוא מינעני ליה כו' אכל מקץ עשר שנים דאברהם אע"ג דעקור היה ילפינן מיניה דאי לאו לדרשא למאי הלכמא קאשמעינן קרא מקץ עשר שנים: **לייחס כהן.** לידע שנותיו של יעקב זן כמה שנים היה כשהלך לביית עבר וכשמעמ על הצאר וצטלה: **גמרא דמגילה (דף ט"ז).** מפרש לה והאי קרא דלמך זן ששים שנה מימתי ליה התם דילפינן מיניה הגדול תלמוד תורה מיכוד אכל שכל אומן שנים שהיה עשיר צבית עבר לא נענש עליהס: **ויעטר להס מינעני ליה.** צעלמא אי אחרת תפלת יצחק על אשתו היתה היינו דכתיב ויעטר לו כמו שהיה מתפלל עליה ותמר רצקה אשתו אלא אי אחרת על עממו היה מתפלל ולנוכח אשתו משמע עשירהס היו לוועקים זה מול זה ויעטר להס מינעני ליה: **לפי שאינו דומה.** תפלתו שהיה צדיק זן צדיק לתפלתה שהיתה צדקה צת רשע לפיכך תלה צו הכתוב: **עפר.** פ"ל"א (ה) צלע"ו: **חוצבתס**
שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים כעתר מזה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקב"ה ממדת רגונות למדת רחמנות אמר רבי אמי אברהם ושרה טומטמין היו שנאמר ה' הבישו אל צור חוצבתס
חוצבתס
ההוא מינעני ליה כו'. כלומר יצחק עקור היה משום הכי לא נסיב אחריתי וקרא דלמך זן ששים שנה לא ימירא הוא דמימא להכי כתביה רחמנא למיגמר מיניה שהיית עשרים שנה דההוא מינעני ליה כו' אכל מקץ עשר שנים דאברהם אע"ג דעקור היה ילפינן מיניה דאי לאו לדרשא למאי הלכמא קאשמעינן קרא מקץ עשר שנים: **לייחס כהן.** לידע שנותיו של יעקב זן כמה שנים היה כשהלך לביית עבר וכשמעמ על הצאר וצטלה: **גמרא דמגילה (דף ט"ז).** מפרש לה והאי קרא דלמך זן ששים שנה מימתי ליה התם דילפינן מיניה הגדול תלמוד תורה מיכוד אכל שכל אומן שנים שהיה עשיר צבית עבר לא נענש עליהס: **ויעטר להס מינעני ליה.** צעלמא אי אחרת תפלת יצחק על אשתו היתה היינו דכתיב ויעטר לו כמו שהיה מתפלל עליה ותמר רצקה אשתו אלא אי אחרת על עממו היה מתפלל ולנוכח אשתו משמע עשירהס היו לוועקים זה מול זה ויעטר להס מינעני ליה: **לפי שאינו דומה.** תפלתו שהיה צדיק זן צדיק לתפלתה שהיתה צדקה צת רשע לפיכך תלה צו הכתוב: **עפר.** פ"ל"א (ה) צלע"ו: **חוצבתס**
שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים כעתר מזה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקב"ה ממדת רגונות למדת רחמנות אמר רבי אמי אברהם ושרה טומטמין היו שנאמר ה' הבישו אל צור חוצבתס
חוצבתס
ההוא מינעני ליה כו'. כלומר יצחק עקור היה משום הכי לא נסיב אחריתי וקרא דלמך זן ששים שנה לא ימירא הוא דמימא להכי כתביה רחמנא למיגמר מיניה שהיית עשרים שנה דההוא מינעני ליה כו' אכל מקץ עשר שנים דאברהם אע"ג דעקור היה ילפינן מיניה דאי לאו לדרשא למאי הלכמא קאשמעינן קרא מקץ עשר שנים: **לייחס כהן.** לידע שנותיו של יעקב זן כמה שנים היה כשהלך לביית עבר וכשמעמ על הצאר וצטלה: **גמרא דמגילה (דף ט"ז).** מפרש לה והאי קרא דלמך זן ששים שנה מימתי ליה התם דילפינן מיניה הגדול תלמוד תורה מיכוד אכל שכל אומן שנים שהיה עשיר צבית עבר לא נענש עליהס: **ויעטר להס מינעני ליה.** צעלמא אי אחרת תפלת יצחק על אשתו היתה היינו דכתיב ויעטר לו כמו שהיה מתפלל עליה ותמר רצקה אשתו אלא אי אחרת על עממו היה מתפלל ולנוכח אשתו משמע עשירהס היו לוועקים זה מול זה ויעטר להס מינעני ליה: **לפי שאינו דומה.** תפלתו שהיה צדיק זן צדיק לתפלתה שהיתה צדקה צת רשע לפיכך תלה צו הכתוב: **עפר.** פ"ל"א (ה) צלע"ו: **חוצבתס**
שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים כעתר מזה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקב"ה ממדת רגונות למדת רחמנות אמר רבי אמי אברהם ושרה טומטמין היו שנאמר ה' הבישו אל צור חוצבתס
חוצבתס
ההוא מינעני ליה כו'. כלומר יצחק עקור היה משום הכי לא נסיב אחריתי וקרא דלמך זן ששים שנה לא ימירא הוא דמימא להכי כתביה רחמנא למיגמר מיניה שהיית עשרים שנה דההוא מינעני ליה כו' אכל מקץ עשר שנים דאברהם אע"ג דעקור היה ילפינן מיניה דאי לאו לדרשא למאי הלכמא קאשמעינן קרא מקץ עשר שנים: **לייחס כהן.** לידע שנותיו של יעקב זן כמה שנים היה כשהלך לביית עבר וכשמעמ על הצאר וצטלה: **גמרא דמגילה (דף ט"ז).** מפרש לה והאי קרא דלמך זן ששים שנה מימתי ליה התם דילפינן מיניה הגדול תלמוד תורה מיכוד אכל שכל אומן שנים שהיה עשיר צבית עבר לא נענש עליהס: **ויעטר להס מינעני ליה.** צעלמא אי אחרת תפלת יצחק על אשתו היתה היינו דכתיב ויעטר לו כמו שהיה מתפלל עליה ותמר רצקה אשתו אלא אי אחרת על עממו היה מתפלל ולנוכח אשתו משמע עשירהס היו לוועקים זה מול זה ויעטר להס מינעני ליה: **לפי שאינו דומה.** תפלתו שהיה צדיק זן צדיק לתפלתה שהיתה צדקה צת רשע לפיכך תלה צו הכתוב: **עפר.** פ"ל"א (ה) צלע"ו: **חוצבתס**
שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים כעתר מזה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקב"ה ממדת רגונות למדת רחמנות אמר רבי אמי אברהם ושרה טומטמין היו שנאמר ה' הבישו אל צור חוצבתס
חוצבתס
ההוא מינעני ליה כו'. כלומר יצחק עקור היה משום הכי לא נסיב אחריתי וקרא דלמך זן ששים שנה לא ימירא הוא דמימא להכי כתביה רחמנא למיגמר מיניה שהיית עשרים שנה דההוא מינעני ליה כו' אכל מקץ עשר שנים דאברהם אע"ג דעקור היה ילפינן מיניה דאי לאו לדרשא למאי הלכמא קאשמעינן קרא מקץ עשר שנים: **לייחס כהן.** לידע שנותיו של יעקב זן כמה שנים היה כשהלך לביית עבר וכשמעמ על הצאר וצטלה: **גמרא דמגילה (דף ט"ז).** מפרש לה והאי קרא דלמך זן ששים שנה מימתי ליה התם דילפינן מיניה הגדול תלמוד תורה מיכוד אכל שכל אומן שנים שהיה עשיר צבית עבר לא נענש עליהס: **ויעטר להס מינעני ליה.** צעלמא אי אחרת תפלת יצחק על אשתו היתה היינו דכתיב ויעטר לו כמו שהיה מתפלל עליה ותמר רצקה אשתו אלא אי אחרת על עממו היה מתפלל ולנוכח אשתו משמע עשירהס היו לוועקים זה מול זה ויעטר להס מינעני ליה: **לפי שאינו דומה.** תפלתו שהיה צדיק זן צדיק לתפלתה שהיתה צדקה צת רשע לפיכך תלה צו הכתוב: **עפר.** פ"ל"א (ה) צלע"ו: **חוצבתס**
שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים כעתר מזה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקב"ה ממדת רגונות למדת רחמנות אמר רבי אמי אברהם ושרה טומטמין היו שנאמר ה' הבישו אל צור חוצבתס
חוצבתס
ההוא מינעני ליה כו'. כלומר יצחק עקור היה משום הכי לא נסיב אחריתי וקרא דלמך זן ששים שנה לא ימירא הוא דמימא להכי כתביה רחמנא למיגמר מיניה שהיית עשרים שנה דההוא מינעני ליה כו' אכל מקץ עשר שנים דאברהם אע"ג דעקור היה ילפינן מיניה דאי לאו לדרשא למאי הלכמא קאשמעינן קרא מקץ עשר שנים: **לייחס כהן.** לידע שנותיו של יעקב זן כמה שנים היה כשהלך לביית עבר וכשמעמ על הצאר וצטלה: **גמרא דמגילה (דף ט"ז).** מפרש לה והאי קרא דלמך זן ששים שנה מימתי ליה התם דילפינן מיניה הגדול תלמוד תורה מיכוד אכל שכל אומן שנים שהיה עשיר צבית עבר לא נענש עליהס: **ויעטר להס מינעני ליה.** צעלמא אי אחרת תפלת יצחק על אשתו היתה היינו דכתיב ויעטר לו כמו שהיה מתפלל עליה ותמר רצקה אשתו אלא אי אחרת על עממו היה מתפלל ולנוכח אשתו משמע עשירהס היו לוועקים זה מול זה ויעטר להס מינעני ליה: **לפי שאינו דומה.** תפלתו שהיה צדיק זן צדיק לתפלתה שהיתה צדקה צת רשע לפיכך תלה צו הכתוב: **עפר.** פ"ל"א (ה) צלע"ו: **חוצבתס**
שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים כעתר מזה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקב"ה ממדת רגונות למדת רחמנות אמר רבי אמי אברהם ושרה טומטמין היו שנאמר ה' הבישו אל צור חוצבתס
חוצבתס
ההוא מינעני ליה כו'. כלומר יצחק עקור היה משום הכי לא נסיב אחריתי וקרא דלמך זן ששים שנה לא ימירא הוא דמימא להכי כתביה רחמנא למיגמר מיניה שהיית עשרים שנה דההוא מינעני ליה כו' אכל מקץ עשר שנים דאברהם אע"ג דעקור היה ילפינן מיניה דאי לאו לדרשא למאי הלכמא קאשמעינן קרא מקץ עשר שנים: **לייחס כהן.** לידע שנותיו של יעקב זן כמה שנים היה כשהלך לביית עבר וכשמעמ על הצאר וצטלה: **גמרא דמגילה (דף ט"ז).** מפרש לה והאי קרא דלמך זן ששים שנה מימתי ליה התם דילפינן מיניה הגדול תלמוד תורה מיכוד אכל שכל אומן שנים שהיה עשיר צבית עבר לא נענש עליהס: **ויעטר להס מינעני ליה.** צעלמא אי אחרת תפלת יצחק על אשתו היתה היינו דכתיב ויעטר לו כמו שהיה מתפלל עליה ותמר רצקה אשתו אלא אי אחרת על עממו היה מתפלל ולנוכח אשתו משמע עשירהס היו לוועקים זה מול זה ויעטר להס מינעני ליה: **לפי שאינו דומה.** תפלתו שהיה צדיק זן צדיק לתפלתה שהיתה צדקה צת רשע לפיכך תלה צו הכתוב: **עפר.** פ"ל"א (ה) צלע"ו: **חוצבתס**
שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים כעתר מזה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקב"ה ממדת רגונות למדת רחמנות אמר רבי אמי אברהם ושרה טומטמין היו שנאמר ה' הבישו אל צור חוצבתס
חוצבתס
ההוא מינעני ליה כו'. כלומר יצחק עקור היה משום הכי לא נסיב אחריתי וקרא דלמך זן ששים שנה לא ימירא הוא דמימא להכי כתביה רחמנא למיגמר מיניה שהיית עשרים שנה דההוא מינעני ליה כו' אכל מקץ עשר שנים דאברהם אע"ג דעקור היה ילפינן מיניה דאי לאו לדרשא למאי הלכמא קאשמעינן קרא מקץ עשר שנים: **לייחס כהן.** לידע שנותיו של יעקב זן כמה שנים היה כשהלך לביית עבר וכשמעמ על הצאר וצטלה: **גמרא דמגילה (דף ט"ז).** מפרש לה והאי קרא דלמך זן ששים שנה מימתי ליה התם דילפינן מיניה הגדול תלמוד תורה מיכוד אכל שכל אומן שנים שהיה עשיר צבית עבר לא נענש עליהס: **ויעטר להס מינעני ליה.** צעלמא אי אחרת תפלת יצחק על אשתו היתה היינו דכתיב ויעטר לו כמו שהיה מתפלל עליה ותמר רצקה אשתו אלא אי אחרת על עממו היה מתפלל ולנוכח אשתו משמע עשירהס היו לוועקים זה מול זה ויעטר להס מינעני ליה: **לפי שאינו דומה.** תפלתו שהיה צדיק זן צדיק לתפלתה שהיתה צדקה צת רשע לפיכך תלה צו הכתוב: **עפר.** פ"ל"א (ה) צלע"ו: **חוצבתס**
שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים כעתר מזה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקב"ה ממדת רגונות למדת רחמנות אמר רבי אמי אברהם ושרה טומטמין היו שנאמר ה' הבישו אל צור חוצבתס
חוצבתס
ההוא מינעני ליה כו'. כלומר יצחק עקור היה משום הכי לא נסיב אחריתי וקרא דלמך זן ששים שנה לא ימירא הוא דמימא להכי כתביה רחמנא למיגמר מיניה שהיית עשרים שנה דההוא מינעני ליה כו' אכל מקץ עשר שנים דאברהם אע"ג דעקור היה ילפינן מיניה דאי לאו לדרשא למאי הלכמא קאשמעינן קרא מקץ עשר שנים: **לייחס כהן.** לידע שנותיו של יעקב זן כמה שנים היה כשהלך לביית עבר וכשמעמ על הצאר וצטלה: **גמרא דמגילה (דף ט"ז).** מפרש לה והאי קרא דלמך זן ששים שנה מימתי ליה התם דילפינן מיניה הגדול תלמוד תורה מיכוד אכל שכל אומן שנים שהיה עשיר צבית עבר לא נענש עליהס: **ויעטר להס מינעני ליה.** צעלמא אי אחרת תפלת יצחק על אשתו היתה היינו דכתיב ויעטר לו כמו שהיה מתפלל עליה ותמר רצקה אשתו אלא אי אחרת על עממו היה מתפלל ולנוכח אשתו משמע עשירהס היו לוועקים זה מול זה ויעטר להס מינעני ליה: **לפי שאינו דומה.** תפלתו שהיה צדיק זן צדיק לתפלתה שהיתה צדקה צת רשע לפיכך תלה צו הכתוב: **עפר.** פ"ל"א (ה) צלע"ו: **חוצבתס**
שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים כעתר מזה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקב"ה ממדת רגונות למדת רחמנות אמר רבי אמי אברהם ושרה טומטמין היו שנאמר ה' הבישו אל צור חוצבתס
חוצבתס
ההוא מינעני ליה כו'. כלומר יצחק עקור היה משום הכי לא נסיב אחריתי וקרא דלמך זן ששים שנה לא ימירא הוא דמימא להכי כתביה רחמנא למיגמר מיניה שהיית עשרים שנה דההוא מינעני ליה כו' אכל מקץ עשר שנים דאברהם אע"ג דעקור היה ילפינן מיניה דאי לאו לדרשא למאי הלכמא קאשמעינן קרא מקץ עשר שנים: **לייחס כהן.** לידע שנותיו של יעקב זן כמה שנים היה כשהלך לביית עבר וכשמעמ על הצאר וצטלה: **גמרא דמגילה (דף ט"ז).** מפרש לה והאי קרא דלמך זן ששים שנה מימתי ליה התם דילפינן מיניה הגדול תלמוד תורה מיכוד אכל שכל אומן שנים שהיה עשיר צבית עבר לא נענש עליהס: **ויעטר להס מינעני ליה.** צעלמא אי אחרת תפלת יצחק על אשתו היתה היינו דכתיב ויעטר לו כמו שהיה מתפלל עליה ותמר רצקה אשתו אלא אי אחרת על עממו היה מתפלל ולנוכח אשתו משמע עשירהס היו לוועקים זה מול זה ויעטר להס מינעני ליה: **לפי שאינו דומה.** תפלתו שהיה צדיק זן צדיק לתפלתה שהיתה צדקה צת רשע לפיכך תלה צו הכתוב: **עפר.** פ"ל"א (ה) צלע"ו: **חוצבתס**
שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים כעתר מזה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקב"ה ממדת רגונות למדת רחמנות אמר רבי אמי אברהם ושרה טומטמין היו שנאמר ה' הבישו אל צור חוצבתס
חוצבתס
ההוא מינעני ליה כו'. כלומר יצחק עקור היה משום הכי לא נסיב אחריתי וקרא דלמך זן ששים שנה לא ימירא הוא דמימא להכי כתביה רחמנא למיגמר מיניה שהיית עשרים שנה דההוא מינעני ליה כו' אכל מקץ עשר שנים דאברהם אע"ג דעקור היה ילפינן מיניה דאי לאו לדרשא למאי הלכמא קאשמעינן קרא מקץ עשר שנים: **לייחס כהן.** לידע שנותיו של יעקב זן כמה שנים היה כשהלך לביית עבר וכשמעמ על הצאר וצטלה: **גמרא דמגילה (דף ט"ז).** מפרש לה והאי קרא דלמך זן ששים שנה מימתי ליה התם דילפינן מיניה הגדול תלמוד תורה מיכוד אכל שכל אומן שנים שהיה עשיר צבית עבר לא נענש עליהס: **ויעטר להס מינעני ליה.** צעלמא אי אחרת תפלת יצחק על אשתו היתה היינו דכתיב ויעטר לו כמו שהיה מתפלל עליה ותמר רצקה אשתו אלא אי אחרת על עממו היה מתפלל ולנוכח אשתו משמע עשירהס היו לוועקים זה מול זה ויעטר להס מינעני ליה: **לפי שאינו דומה.** תפלתו שהיה צדיק זן צדיק לתפלתה שהיתה צדקה צת רשע לפיכך תלה צו הכתוב: **עפר.** פ"ל"א (ה) צלע"ו: **חוצבתס**
שהקב"ה מתאו